

[Indenrigsministeren.]

lede Kommunalbestyrelse enstemmigt anmoder Lovgivningsmagten om at faa en saadan partiel Forfatningsændring gennemført, og derefter synes jeg, at Rigsdagen i denne Forbindelse kun har een Opgave, nemlig den at undersøge, om der i denne Forandring, som Kommunalbestyrelsen i København enstemmigt forlanger, er noget, der gaar imod Statens Interesser, og som det i det hele taget, set ud fra Statens Synspunkter, kan være betænkeligt at gennemføre. Jeg har efter Gennemgangen af Sagen ment, at det er der ikke, og det ærede Medlem Hr. Krag har heller ikke her i Dag anført noget, der kunde tyde derpaa.

Naar det ærede Medlem ligesom skubbede helt fra sig Tanken om Ændringer i Overpræsidentens Stilling som et Spørgsmaal, der i og for sig ikke var nogen Grund til at tage op, vil jeg sige, at det forstaar jeg nu ikke helt, for den Opfattelse har det ærede Medlem ikke altid haft. Den 20. Marts 1929, nogle Dage før det ærede Medlem fik varigt Forfald som Indenrigsminister, udtalte det ærede Medlem her i Tinget angaaende hele dette Spørgsmaal, „at det naturligvis er Hensigten at optage en Overvejelse af hele Overpræsidiets Stilling inden for den kommunale og Statens Administration, derunder selvfølgelig ogsaa en anden Afgrænsning af dette Embedes Virkeomraade“. Jeg maa derfor mene, at det ærede Medlem og jeg tidligere, altsaa netop den paagældende Dag, var enige om, at her var et Spørgsmaal, der i hvert Tilfælde kunde overvejes.

Jeg maa i denne Forbindelse ogsaa sige til det ærede Medlem — idet jeg ganske ser bort fra, om man i øvrigt maatte ønske Amtmændenes Stilling som Formænd i Amtsraadene og som Ledere af Amtsraadenes Forhandlinger bevaret —, at jeg synes ikke, han har Ret i at sammenligne Overpræsidentens Stilling i denne Forbindelse med Amtmændenes Stilling inden for Amtsraadene. Skal der foretages en Sammenligning, maa det dog være rimeligt at sammenligne den Stilling, som Overpræsidenten i København hidtil har haft, med Forholdene, som de ligger i Landets Byraad, i hvert Fald i de Byraad, hvor der tillige findes Magistrat. I denne Forbindelse vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Rager, at hvis man saadan rent sprogligt skal dissekere Ordet Overpræsident, er det maaske ikke saa velovervejet et Ord — men det skal man vel heller ikke. I øvrigt er det interessant at se, hvorledes dette Ord er opstaaet. I 1661, da Staden

København efter Stormen paa København fik sine Privilegier, fik Førsteborgmesteren her i København Titel af Præsident, og det varede ved indtil 1747. Da skete det, at en Mand, der hed Jakob Benzons, som senere blev Statholder i Norge, blev Førsteborgmester, altsaa Præsident, men i Kraft af, at han var saa fornem en Mand, fandt man det nødvendigt, at han ved sin Embedstiltrædelse fik Titelen Overpræsident, men det blev udtrykkelig betonet, at der ikke derfor skulde ske nogen Ændring i hans Stilling eller Forretninger.

Det ærede Medlem Hr. Krag var derefter saa venlig at henvende et Par Ord af mere politisk Karakter til mig og mit Parti, og da det ærede Medlem indledede disse Bemærkninger med noget, som det i og for sig var overflødigt at give Udtryk for, nemlig den Sympati, det ærede Medlem nærede over for mit Parti — det ærede Medlem ved jo, at denne Sympati har altid været gensidig —, skal jeg sige, at det glædede mig oprigtigt at se det ærede Medlem her paa Talerstolen igen. Vi ser det ærede Medlem alt for sjældent her, og jeg sad og tænkte paa, medens det ærede Medlem talte: Hvor var det egentlig meget glædere Dage i tidligere Tid, da det ærede Medlem og jeg meget oftere mødtes i Diskussionen her! Jeg var altsaa glad for denne lille Tale og ogsaa for de smaa Spøgefuldheder, der blev sagt til Det radikale Venstre, men jeg synes i og for sig ikke, der var meget Indhold i dem. Det ærede Medlem var saa forundret over, at Det radikale Venstre i Københavns Bystyre var i Opposition og dér opponerede, somme Tider meget krast mod et eller andet, som Flertallet i Københavns Kommunalbestyrelse gennemførte, medens det var helt anderledes hernede, idet Det radikale Venstre her stemte og besluttede sammen med Socialdemokratiet. Jeg maa sige, at for mig er det ikke saa uforstaaeligt. Det skyldes simpelt hen, at oppe i Københavns Kommunalbestyrelse gaar mit Parti imod det, som det er uenigt med Flertallet om, og hernede gaar vi med til det, som vi er enige med det om. Det er jo slet ikke saa indviklet, som det ærede Medlem synes at mene. Hvis jeg maa gøre en af de smaa venlige personlige Bemærkninger igen — og hvis jeg tør bruge det Udtryk —, saa er det en af det ærede Medlems Skavanker, at han altid gør Tilværelsen meget mere indviklet, end den i Virkeligheden er. Det ærede Medlem hengav sig pludselig til rent anatomiske Studier og antydede, at jeg aandede ved Gæller. Jeg ved ikke, hvad der skulde ligge heri, men det er formodentlig ogsaa en Ven-